

Mines de Vila-rasa

Sant Jaume de Frontanyà

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Les mines estaven situades al bac de les mines, a pocs metres al nord de la casa de Vila-rasa.
Emplaçament	Accés per un camí en mal estat que surt del camí de les Planes, passat Cal Cintet, o per la casa de Vila-rasa.
Alçada:	1080
Coordenades:	
Latitud:	42.18823
Longitud:	2.04352
UTM Est (X):	421020
UTM Nord (Y):	4671118

Classificació

Número de fitxa	08216 - 63
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Contemporani
Segle	s.XX
Any	1914
Autoria de l'element:	Carbones Frontañá S.L.
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Molt sitjada.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	Catàleg de béns a protegir, POUM de Sant Jaume de Frontanyà, aprovat el 18/10/2007.
Data aprovació:	dj., 18/10/2007 - 12:00
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad. 08215A00500041

Fitxes associades:

Vila-rasa

Autoria de la fitxa

Lluïsa Vilalta Pérez

Data de registre de la fitxa:

dj., 17/02/2022 - 00:54

Descripció

La mines de lignit de Vila-rasa estaven situades a uns 300 metres al NE de la casa de Vila-rasa. Actualment no es conserva cap bocamina, sinó algun clot en el terreny produït pels enfonsaments de parts de les galeries i de les seves boques d'entrada. El terreny ha anat cedint i l'entrada està totalment coberta. Pels voltants sí que hi ha restes d'algun mur i també de pedra de rebuig dispersa per tota l'àrea de l'explotació. Sembla ser que eren mines superficials, de poca potència i de lígnit de mala qualitat. S'hi troba pirita, limonita (goethita) i calcita (MATA I PERELLÓ 1990: 219).

Observacions:

El lignit és carbó fòssil utilitzat com a combustible que s'ha creat en boscos pantanosos del cenozoic o secundari, entre la torba i la hulla. Es sol trobar a les capes més externes ja que va patir poca compressió. Té un aspecte llenyós o terrós, de color marró fosc. Conté del 65-75 % de carboni i es fragmenta fàcilment, amb una densitat d'entre 1,12 i 1,14. En comparació a la hulla, té un menor contingut de carboni i un major grau d'humitat i percentatge de substàncies volàtils, el que li aporten un poder calorífic inferior.

Història

Sembla ser que durant la Primera Guerra Mundial (1914-1917) es va explotar la Mina Alícia a Vila-rasa, sense que hi hagi constància de qui va ser la iniciativa. Després de la guerra civil espanyola, del 1942-1951, el Sr. Amat i el Sr. Carreras van tornar-la a obrir. Més endavant, junt al Sr. Lluís Santamaria de Súria fundar el que seria la societat Carbones Frontañá, la que va acabar en mans de Jaume Santamaria, fill del tercer soci. La mina estava situada a la propietat de Vila-rasa, que en aquell temps era propietat de l'Hospital de Vic. Es diu que durant la postguerra espanyola es treia el carbó amb carretons i més endavant amb vagonetes. Sembla que la mina no va ser massa fructífera, ja que el mineral s'havia esgotat durant la primera fase d'explotació. Això va portar a Jaume Santamaria a obrir una segona explotació, la mina Alícia Nova, a uns 20 metres de l'anterior, que va funcionar del 1946-1951 amb més bons resultats. Sembla que es treia el carbó de la mina arrossegat per animals, mentre que baixava cap a Súria i Terrassa amb camió. En una ocasió es va transportar en tractomòbil, viatge que va durar dos dies i del que encara queda alguna imatge del vehicle als carrers de Súria.

Bibliografia

NOGUERA I CANAL, J.; SISTACH I TOMÀS, M. (1991). La mineria al Berguedà. Àmbit de Recerques del Berguedà, Llibres de l'Àmbit, núm. 6: Berga.

MATA I PERELLÓ, J.M. (1990) Els minerals a Catalunya. Institut d'Estudis Catalans. Barcelona.

MATA I PERELLÓ, J.M. (1982) Introducció a l'estudi dels minerals al Berguedà, Centre d'Estudis Geològics "Valentí Masachs": Col·legi de Doctors i Llicenciats del Bages, Manresa.

SOLER I RIBA, R.; ORIOLA I CASÒLIVA, J. (1997) Rellu fotogràfic de les mines del Berguedà, Berga.

